

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: J.Š., nar. ..., bytem ...,
zastoupeného Mgr. Václavem Voříškem, advokátem, sídlem
Černého 517/13, 180 00 Praha 8,

proti

žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, IČ 70890366, sídlem Škroupova 18,
306 13 Plzeň,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22.2.2017 č.j. DSH/1820/17,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Plzně, Odboru správních činností, oddělení dopravních přestupků ze dne 4.1.2017 čj. MMP/001839/19, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých

zákonů, ve znění pozdějších předpisů, pro porušení § 18 odst. 4 téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 4.000,- Kč a náhrada nákladů řízení 1.000,-Kč.

2. Žalobce v žalobě namítal nepřezkoumatelnost prvostupňového rozhodnutí neodstraněnou v rámci odvolání, když účastník řízení má právo navrhnout důkazy, činit návrhy a vyjadřovat se k podkladům rozhodnutí po celou dobu řízení ve smyslu § 36 odst. 1 a 3 správního řádu. Pokud žalovaný poukazuje na to, že vyjádření k podkladům bylo doručeno dva dny po lhůtě stanovené usnesením ze dne 20.12.2016, k tomu žalobce uvádí, že usnesením lze toliko určit lhůtu k navržení důkazů a k jiným návrhům dle § 36 odst. 1, nelze však omezit takto právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu. Nadto uvedená lhůta má pouze pořádkový charakter. Dále žalobce rozporoval provedené měření rychlosti. Samotné trvání lhůty ověřovacího listu je podle žalobce jednou z podmínek měření rychlosti a nevylučuje nepřesnost měření. Rovněž pouhé vágní tvrzení policie, že postupovala v souladu s návodem k obsluze, nelze považovat za důkaz o tom, zda tento postup byl skutečně dodržen. K tomu by bylo nutné provést návod k obsluze jako důkaz a obsluhu rychloměru vytěžit k tomu, jak konkrétně při obsluze rychloměru postupovala. Podle žalobce návod k obsluze dodržen nebyl, neboť bylo měřeno v zatáčce a do kopce. Toto představuje podmínky pro vznik tzv. SlipEffectu. Pochybnost o nosných údajích neopravňovala žalovaného k tomu, aby se námitkou zániku ověření rychloměru v důsledku nepřesného měření vzdálenosti nezabýval, ale měl provést dokazování, v rámci kterého by se pokusil potřebné údaje o vzájemné pozici rychloměru a měřeného vozidla v průběhu měření zjistit, a to zejména žalobcem navrženým důkazem ohledáním místa za účasti osoby způsobilé ke změření rychlosti. Odečítáním 3% odchylky dochází ke korekci toliko provozních podmínek měření, jako je vlhkost, teplota, tlak vzduchu, jejím odečtením však nemůže dojít ke kompenzaci nepřesností měření, které jsou vyvolány postupem v rozporu s návodem k obsluze. Podle žalobce nebylo prokázáno, že by byla obsluha proškolená. Rovněž nebylo prokazováno, že rychloměr disponuje takovou funkcí, že pokud by došlo k jakékoliv nepřesnosti v měření, ke změření nedojde, jde o úvahu nepodloženou. K tvrzení žalovaného, že návod k obsluze neprovede jako důkaz, neboť obsahuje toliko návod, nikoliv způsob fungování rychloměru, žalobce uvedl, že žalovaný postupoval nepřipustně, neboť hodnotil důkaz ještě předtím, než jej provedl. Nadto součástí návodu k obsluze jsou také kapitoly popisující způsob fungování rychloměru. Jelikož o provedeném měření rychlosti panovaly důvodné pochybnosti, není nadbytečným ani důkazní návrh na ohledání místa a změření vzdálenosti měření a vyžádání vyjádření ČMI. Žalobce trval na tom, že měření bylo zatíženo nepřesností vyvolanou SlipEffectem. K tomuto navrhl soudu důkaz vyšetřovacím pokusem, případně znaleckým posudkem, v rámci kterého by byly zopakovány testy BBC a Daily Mail. Rovněž žalobce namítal nezákonnost rozhodnutí v tom směru, že mu nebyl uložen zákaz činnosti podle § 125c odst. 6 písm. c) bod první silničního zákona. Není totiž rozhodná právní kvalifikace v pokutovém bloku, ale podstatný je faktický stav, přičemž z pokutového bloku vyplývalo, že se jedná o přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod třetí silničního zákona, je proto irrelevantní, že v důsledku pochybení policisty došlo ke kvalifikaci přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod čtvrtý silničního zákona. Žalobce tento závěr žalovaného sporuje, neboť je otázkou, proč je v takové situaci již v evidenční kartě řidiče záznam o spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod třetí silničního zákona. Podle žalobce bylo také porušeno ustanovení o společném řízení, neboť správní orgán měl přestupek projednat společně s přestupkem ze dne 24.7.2016. Uložená pokuta je nezákonná, neboť byla zohledněna jako přitěžující okolnost, že při překročení rychlosti

dochází k prodloužení brzdné dráhy, což je porušení zákazu dvojího přičítání, neboť z fyzikálního hlediska je s každým překročením rychlosti spjata prodloužení brzdné dráhy. Pokud byl střední provoz v době měření, jde o nikoliv přítěžující okolnost, nýbrž o okolnost neutrální. Žalobce v žalobě vyslovil nesouhlas se zveřejněním osobních údajů žalobce a jeho zástupce na internetových stránkách NSS.

3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že žalobce nedodržel uznávanou míru potřebné procesní opatrnosti, neboť 2 dny po stanovené lhůtě nepostupoval tak, aby se oprávněná úřední osoba s jeho podáním před rozhodnutím mohla seznámit. Své vyjádření po lhůtě podal žalobce na el. podatelnu Magistrátu města Plzně, tj. jen jeho přístup vedl k tomu, že se oprávněná úřední osoba o podání žalobce před rozhodnutím nedozvěděla. Podle § 57 odst. 3 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, účinného v době spáchání přestupku, ve společném řízení se neprojedná přestupek, spáchaný po zahájení řízení o jiném přestupku. Řízení o přestupku ze dne 22.3.2016 bylo zahájeno 9.5.2016. Žalobcem zmiňovaný přestupek ze dne 24.7.2016 se tedy stal po zahájení řízení o přestupku ze dne 22.3.2016, proto společné řízení vedeno být nemělo.
4. Součástí správního spisu je oznámení přestupku ze dne 22.3.2016, podle něhož žalobce v tento den v 11:00 hod. řídil osobní motorové vozidlo Mazda CX9, RZ ..., v Plzni na ulici U Seřadiště ve směru z centra a byla mu naměřena rychlost 83 km/h již po odečtení odchylky v úseku, kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h. Žalobce se vyjádřil do oznámení. Podle úředního záznamu Policie České republiky (dále jen „PČR“) z téhož dne šlo o měření na vozovce ulice U Seřadiště, ve směru od křižovatky ulice Koterovská, cca. 135, 9 m před křižovatkou ulic U Seřadiště a Na Bořích. Podle záznamu o přestupku pořízeného rychloměrem je na fotografii zřejmý záměrný kříž na čelní masce vozidla, které je zachyceno celé uprostřed snímku s čitelnou RZ, a to na příjezdu, když vzadu na snímku je zachyceno jiné vozidlo, nicméně na něm není záměrný kříž. Součástí spisu je platný ověřovací list ze dne 3.4.2015 k rychloměru MicroDigiCam LTI, výrobního čísla shodného s číslem uvedeným na záznamu o přestupku.
5. K zahájení správního řízení o přestupku došlo doručením oznámení o zahájení řízení o přestupku a nařízení ústního jednání dne 9.5.2016.
6. Při jednání dne 5.9.2016 svědek P.K. upřesňoval stanoviště hlídky v ulici Na Bořích, která je kolmá na ulici U Seřadiště v Plzni. Rychlost je zde stanovena na 50 km/h. Měření prováděl kolega B., který měl stanoviště s radarem na ulici U Seřadiště cca 25 m před křižovatkou ulice Na Bořích, kde stál svědek s kolegyněmi. Na stanoviště kolegy B. viděl, nestála mezi nimi žádná překážka. Do mapky zakreslil stanoviště hlídky a stanoviště rychloměru.
7. Součástí správního spisu je i pokutový blok na pokutu za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod čtvrtý ze dne 14.11.2015 pro porušení § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., pro překročení rychlosti v obci po odečtení odchylky 83 km/h. Podle výpisu z evidenční karty řidiče ke dni 21.3.2016 je tento přestupek ze dne 14.11.2015 označen jako přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod třetí zákona č. 361/2000 Sb.
8. Při jednání dne 13.10.2016 svědek M.B. uváděl, že rychlost měřili předemtný den na vozovce ulice U Seřadiště ve směru z centra města, před křižovatkou s ulicí Na Bořích. Svědek zastavil vozidlo na vozovce ulice U Seřadiště a nasměroval je do ulice Na Bořích, kde byla prováděna silniční kontrola. Po provedení lustrace bylo zjištěno, že řidič má přestupek opakovaně. Podle svědka bylo měření rychlosti provedeno v souladu s návodem

k obsluze. Tento návod je k dispozici ve služebním vozidle. Svědek potvrdil, že byl proškolen k provádění měření rychlosti zařízením MicroDigiCam LTI a že i měřicí zařízení bylo nastaveno dle návodu k obsluze. Ke změně nastavení radaru dle svědka během měření rychlosti nemohlo dojít. Rovněž nemohlo dojít k záměně vozidel, protože během měření má na vozidle zaměřovací kříž a zároveň se na displeji přístroje zobrazí vozidlo s RZ, zaměřovací kříž a rychlost, která je změřena. Provoz byl podle svědka na střední úrovni.

9. Při jednání dne 19.12.2016 zmocněnec žalobce Ing. M.J. požádal o stanovení lhůty k písemnému vyjádření k podkladům. Lhůta byla stanovena žalobci usnesením ze dne 20.12.2016 na 5 pracovních dnů od oznámení usnesení. Toto usnesení bylo doručeno zmocněnci žalobce dne 23.12.2016. Prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno dne 4.1.2017 a vypraveno prostřednictvím datové schránky v 16:27 hodin.
10. Správní orgán I. stupně v odůvodnění tohoto rozhodnutí konstatoval, že v předchozím rozhodnutí v blokovém řízení byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod čtvrtý zákona o silničním provozu. Z míry překročení nejvyšší dovolené rychlosti uvedené na onom bloku však vyplývá, že šlo o přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod třetí zákona o silničním provozu. Případný přezkum rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení lze v souladu s § 85 odst. 5 zákona o přestupcích zahájit nejpozději do šesti měsíců od právní moci rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že předmětné rozhodnutí v blokovém řízení nabylo právní moci dne 14.11.2015, je zřejmé, že tato lhůta marně uplynula 14.5.2016. Vzhledem k tomu, že i přes obsah evidenční karty řidiče je třeba na osobu obviněného hledět tak, že v blokovém řízení byl žalobce ve skutečnosti uznán vinným z naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod čtvrtý zákona o silničním provozu, není namístě hledět na jednání žalobce ze dne 22.3.2016, jakoby se jednalo o opakované dopouštění se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod třetí zákona o silničním provozu v období dvanácti po sobě jdoucích kalendářních měsíců. Z tohoto důvodu nebyla žalobci uložena sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel dle § 125c odst. 6 písm. c) bod první zákona o silničním provozu, podle něhož se stanoví zákaz činnosti tomu, kdo přestupek spáchal v období dvanácti po sobě jdoucích kalendářních měsíců dvakrát a vícekrát. Při stanovení viny vzal správní orgán v úvahu možnou odchylku měřicího zařízení plus mínus 3 km/h. Součástí správního spisu je ověřovací list k předmětnému rychloměru s platností do 2.4.2016 dokladující správnost měření rychloměru v inkriminované době. Při stanovení sankce přihlédl správní orgán k závažnosti přestupku hodnoceného jako závažný projev nekázně v silničním provozu, neboť při uvedeném překročení nejvyšší dovolené rychlosti se výrazně prodlužuje dráha potřebná k zastavení vozidla, když řidič takového vozidla ohrožuje bezpečnost v silničním provozu, což může vést ke kolizním situacím s fatálními následky pro řidiče i pro ostatní účastníky silničního provozu. Správní orgán zhodnotil naměřenou rychlost velmi značně nad spodní hranici hodnot rychlosti pro naplnění skutkové podstaty předmětného přestupku. Dále bylo přihlédnuto k místu a času spáchání přestupku, v dopoledních hodinách pracovního dne v Plzni na vozovce pozemní komunikace U Seřadiště, kterou je nutno v předmětnou dobu označit za komunikaci s nezanedbatelnou frekvencí ostatních účastníků silničního provozu, což potvrzuje i svědek B., dle něhož byl provoz střední. Forma zavinění byla hodnocena jako nedbalost vědomá, vzhledem k tomu, že žalobce je držitelem řidičského oprávnění a vzhledem k míře překročení rychlosti, lze mít podle správního orgánu za odůvodněný závěr, že žalobce věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez

přiměřených důvodů spoléhal, že jej neporuší či neohrozí. Z výpisu z evidenční karty řidiče vyplývá, že žalobce má za poslední 3 roky jeden záznam o přestupku ze dne 14.11.2015. Vzhledem k tomu ho nelze označit za bezúhonného řidiče, což bylo zhodnoceno v neprospěch žalobce. Naopak v jeho prospěch bylo zhodnoceno, že nezpůsobil nevratné následky, ke svému jednání se v oznámení přestupku doznal a vyslovil tamtéž politování nad svým jednáním. Na základě těchto úvah uložil správní orgán sankci v horní polovině zákonem stanoveného rozpětí sazby.

11. Dne 4.1.2017 ve 13:55 hodin došlo správnímu orgánu I. stupně na adresu posta@plzen.eu vyjádření žalobce k podkladům rozhodnutí, v němž byl navržen důkaz návrhem vyjádřením ČMI ke vzniku nežádoucí reflexe v dané věci a k tomu, že na snímku absentuje záměrný kříž. Rovněž se ve vyjádření uvádí, že žalobce změřil vzdálenost místa měření k místu, kde stál policista, a dospěl k závěru, že bylo měřeno na vzdálenost nikoliv 135,9 m, jak uváděl rychloměr, nýbrž na vzdálenost 190 m. K tomu kromě důkazu návrhem k obsluze byl navržen i důkaz ohledáním místa za účelem provedení měření vzdáleností. V rámci odvolání žalobce i přes výzvu, která mu byla doručena, odvolací důvody neuváděl.
12. V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí žalovaný připomněl, že napadené rozhodnutí bylo vypraveno dříve, než se podání obsahující vyjádření k podkladům rozhodnutí dostalo z organizačních důvodů k rukám oprávněné úřední osoby. Lhůta k vyjádření k věci uplynula 2.1.2017. Vyjádření žalobce doručil dva dny po uplynutí lhůty. Podle správního orgánu žalobce měl předpokládat, že po uplynutí stanovené lhůty přistoupí správní orgán I. stupně k vydání rozhodnutí, a přesto doručil své podání na elektronickou podatelnu z Magistrátu města Plzně, aniž by ho současně zaslal na elektronickou adresu oprávněné úřední osoby Mgr. M. .S, či aby ho na své podání upozornil telefonicky. Tím, že tak zmocněnec neučinil, mohl předpokládat, že podání se k rukám oprávněné úřední osoby nemusí dostat před vydáním rozhodnutí. Dle názoru žalovaného zmocněnec žalobce nedodržel uznávanou míru potřebné procesní opatrnosti, neboť v dané situaci nepostupoval při doručování svého podání tak, aby se oprávněná úřední osoba mohla před vydáním rozhodnutí seznámit s jeho vyjádřením. Pouze vlastní přístup zmocněnce žalobce k doručování vedl k tomu, že se o vyjádření k věci oprávněná osoba před vydáním rozhodnutí nedozvěděla. S písemným vyjádřením zmocněnce se vypořádal žalovaný v napadeném rozhodnutí jako s odvolacími námitkami. Žalovaný vycházel ze spisu Policie ČR obsahujícího zejména fotodokumentaci pořízenou silničním radarovým rychloměrem, kde je zřetelné vozidlo příslušné registrační značky a zjištěná rychlost. Dále je zde ověřovací list potvrzující, že rychloměr byl ověřen a lze jej používat k měření rychlosti za dodržování návodu k obsluze. Platnost ověření končila 2.4.2016. Z vyjádření žalobce na místě kontroly vyplývá, že svého protiprávního jednání litoval. Ze svědecké výpovědi policistů vyplynulo, že policisté postupovali v souladu s návodem k obsluze. Podle žalovaného v řízení provedené důkazy vytvořily dostatečný, jednoznačný, vzájemně provázaný a vnitřně nerozporný systém informací, které nemohou vést k jinému závěru, než že se žalobce přestupku dopustil. Na základě fotografie z měření není možné podle žalovaného činit závěry o přesnosti měření. Na účinné zpochybnění výsledků měření by musely být nepochybně identifikovány nosné údaje pro měření, tedy vzájemná pozice rychloměru a měřeného vozidla v okamžiku měření. To pouhým odhadem z fotografie zjistit nelze. Podklady, které použil prvostupňový orgán, zpravidla postačují k vydání rozhodnutí, že se žalobce dopustil přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti ve smyslu rozsudku NSS ze dne 2.5.2013 č.j. 3As 9/2013-35. Z provedeného dokazování před správním orgánem I. stupně žádné okolnosti o

nesprávnosti provedeného měření nebyly zjištěny, k měření byl použit přístroj kalibrovaný, použitý ve lhůtě platnosti provedeného ověření.

13. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že potenciální nepřesnost měření je zohledněna v odchylce plus mínus 3 km/h. Rychloměr byl obsluhován řádně proškoleným policistou, který uvedl, že při měření postupoval v souladu s návodem k obsluze. Nelze ani odhlédnout od skutečnosti, že překročení bylo velmi výrazné a naměřená rychlost by byla při horní hranici formálního znaku přestupku. Lze tedy vyloučit, že by provozní podmínky měřícího zařízení vůbec mohly mít na výsledek měření takový vliv, že by nebyla naplněna skutková podstata přestupku. Na snímku pořízeném rychloměrem je záměrný kříž zachycen téměř uprostřed čelní masky vozidla žalobce. V souvislosti s tím, že je záměrný kříž umístěn na vozidle, žalovaný konstatoval, že nemohlo dojít k odrazu laserového paprsku od vozidla nacházejícího se na snímku vedle vozidla žalobce. Dle žalovaného se odkazuje na rozsudek NSS ze dne 16.1.2016 č.j. 3As 82/2012-27, kde se konstatuje na základě odborného vyjádření ATS TELCOM Praha a.s. o svědecké výpovědi policisty, že lze správnost výsledku měření považovat za jednoznačně prokázanou. V odborném vyjádření společnosti ATS TELCOM Praha a.s. se uvádí, že skutečnost, že záměrný kříž, který dokumentuje polohu laserového paprsku, není na vozidle, ale na sloupku pouličního osvětlení, mohla být způsobena buď závadou na měřiči, nebo sledováním vozidla v průběhu měření. Celý systém podle vyjádření je založen na požadavku zajištění, aby naměřená hodnota nemohla být zkreslena žádnými vnějšími vlivy. V případě, že došlo ke změření rychlosti, nebylo měření ovlivněno žádnými dalšími vlivy a hodnota odpovídá skutečnosti. Z tohoto žalovaný konstatoval v daném případě, že skutečnosti, že došlo ke změření nedovolené rychlosti vozidla a rychloměr nevykázal chybové hlášení a policista současně vypověděl, že postupoval v souladu s návodem k obsluze, prokazují, že žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost. K námitce, že přesnost laserových měřících zařízení je v zahraničí zpochybňována, žalovaný konstatoval, že k měření došlo na území České republiky, kde jsou používány pouze rychloměry schválené Českým meteorologickým institutem. Žalovaný nemá důvod zpochybňovat měření rychlosti provedené schváleným silničním rychloměrem, který byl platně ověřen. K návrhům na dokazování žalovaný konstatoval, že návod k obsluze obsahuje toliko návod, jak předmětné zařízení obsluhovat, nikoliv způsob, jakým funguje. Námitka žalobce, že návod k obsluze nebyl proveden v řízení jako důkaz, je ve světle jeho námitek týkajících se způsobu fungování předmětného rychloměru nedůvodná, neboť jeho provedení by bylo nadbytečné. Vzhledem k tomu, že ve věci byl zjištěn skutkový stav bez důvodných pochybností a měření bylo provedeno v souladu s návodem k obsluze, považuje se za nadbytečné také provádět dokazování vyjádřením ČMI ke vznikům nežádoucí reflexe a ohledáním místa osobou autorizovanou k měření vzdáleností.
14. Žalobu soud neshledal důvodnou.
15. Hlavní žalobní námitkou je tvrzení, že správní orgán I. stupně pochybil, když se ve svém rozhodnutí nevypořádal s vyjádřením žalobce k podkladům rozhodnutí. Dle názoru soudu v postupu správních orgánů v této věci nelze shledat žádné pochybení, neboť z výše shrnutého obsahu správního spisu jasně vyplývá, že žalobci byla stanovena přiměřená lhůta k vyjádření k podkladům, tuto lhůtu žalobce nedodržel, vyjádření zaslal 2 dny po jejím skončení a nadto pouze na adresu el. podatelny správního orgánu, nikoli přímo oprávněné úřední osobě. Tudíž pouze postup žalobce v řízení způsobil, že vyjádření k podkladům rozhodnutí bylo doručeno oprávněné úřední osobě s takovým zpožděním, že již nemohlo

být zohledněno v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí. Nadto je zřejmé, že se obsahem žalobcova vyjádření zabýval žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí, tudíž ke zkrácení procesních práv žalobce v žádném případě nedošlo.

16. Soudem nebylo shledáno ani pochybení v neprovedení ve správním řízení navržených důkazů k otázce, zda bylo provedeno řádné měření rychlosti. Za dané situace, (jak správní orgán správně poukázal na stávající praxi akceptovanou judikaturou), dokazování bylo provedeno ve standardním rozsahu, nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by zpochybňovaly provedené měření. Byl přitom proveden standardní rozsah dokazování jak výpověďmi zakročujících policistů, kteří potvrdili postup v souladu s návodem k obsluze rychloměru, tak i platným ověřovacím listem rychloměru. Dále je ze snímku na záznamu o přestupku RZ měřeného vozidla bez pochybností čitelná a na měřené vozidlo poukazuje zaměřovací kříž. Takovýto rozsah dokazování vede bez důvodných pochybností k závěru o spáchání přestupku žalobcem. Soud proto neprovedl další navržené důkazy pro jejich nadbytečnost. Jednalo se o vyšetřovací pokus ani znalecký posudek za účelem zopakování testů provedených BBC a Daily Mail. Opakovat testy, které jsou prováděny v zahraničí, není ve vztahu k území České republiky relevantní. Tyto důkazy nemohou zpochybnit platnost měření v konkrétním případě, neboť správnost provedeného měření předmětným rychloměrem zde osvědčil ověřovací list rychloměru vydaný pro ČR autorizovaným střediskem ČMI.
17. Není ani pravdivé tvrzení v žalobě, že obsluha radaru nebyla proškolená, neboť svědek B. jednoznačně ve své výpovědi potvrdil, že k obsluze rychloměru byl proškolen.
18. Měření v zatáčce či do kopce pořízený snímek z rychloměru nenásvědčuje. Nadto je součástí spisu mapa, kde zaznamenali místo měření oba policisté a ti vyznačili rovný úsek ulice U Seřadiště. Na základě toho soud konstatuje, že nebyly zjištěny žádné konkrétní skutečnosti, které by mohly vést k závěru, že tzv. SlipEffect způsobil nesprávné změření. Jak správně poukázal správní orgán prvního stupně, možné drobné nepřesnosti při měření jsou zohledněny v odchylce 3 km/h, které byly oproti původně naměřené hodnotě ve prospěch žalobce odečteny.
19. Pokud jde o žalobní námitku, že žalobci nebyl uložen zákaz činnosti, soud se ztotožňuje s úvahami ve výše shrnutém odůvodnění prvostupňového rozhodnutí. Podle názoru soudu je nutno vycházet z pravomocného rozhodnutí, kterým byl v daném případě pokutový blok, kde se uvádí, že žalobce byl uznán vinným přestupkem podle § 125c odst. 1 písm. f) bod čtvrtý silničního zákona Stav zápisu v evidenční kartě naproti tomu není závazným rozhodnutím, má pouze informativní charakter.
20. K tvrzení žalobce, že mělo být provedeno společné řízení, se správně vyjádřil žalovaný ve vyjádření k žalobě. Podle posledního znění ust. § 57 odst. 3 zákona o přestupcích, účinného již v době spáchání předmětného přestupku platilo, že ve společném řízení se neprojedná přestupek, spáchaný po zahájení řízení o jiném přestupku. Pozdější přestupek, na který poukazuje žalobce, byl spáchán 24.7.2016, avšak řízení o právě projednávaném přestupku bylo zahájeno již 9.5.2016.
21. Podle žalobce byl porušen zákaz dvojího přičítání, když byla vzata jako přítěžující okolnost, že dochází k prodloužení brzdné dráhy. Soud z odůvodnění prvostupňového

rozhodnutí nedospěl k závěru o porušení zákazu dvojího přičítání téže skutečnosti, neboť je zřejmé, že uvedená okolnost nebyla označena za výslovně přítěžující okolnost. Jako přítěžující byla označena pouze míra překročení rychlosti, která byla v daném případě značná.

22. Okolnost, že v době spáchání přestupku byl střední provoz, je okolností neutrální, nicméně v daném případě bylo jako obecně přítěžující okolnost vzato, že se jedná o místo s nezanedbatelnou frekvencí účastníků silničního provozu.
23. K námitce, která se týká zveřejňování rozhodnutí osobních údajů na stránkách NSS, nyní krajský soud uvádí, že se týká pouze jednání NSS, nikoli soudu krajského.
24. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.
25. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měla právo žalovaná, jež měla ve věci plný úspěch. Žalované však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadovala jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 24. září 2018

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně